

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **A.B. – M.**, bytem ..., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížova 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2012, č. j. ...

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V podané žalobě žalobce uvedl, že jeho žaloba směřuje proti rozhodnutí ČSSZ, č. j. ..., ze dne 2. 10. 2012, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ z 12. 4. 2012.

Žalobce uvedl, že ČSSZ nezohlednila jeho nárok na tzv. hornický důchod, na který má nárok občan, který vykonával před 1. lednem 1993 zaměstnání I. pracovní kategorie a má tedy po 31. 12. 1992 nárok na přiznání tohoto důchodu, pokud byl zaměstnán nejméně 25 roků, dosáhl věku nejméně 56 let a byl zaměstnán v hornictví se stálým pracovištěm podzemí v hlubinných dolech po dobu 14 let. Podmínkou přiznání tohoto důchodu je, že zaměstnání I. pracovní kategorie trvalo ke dni 31. 12. 1992.

Všechny tyto podmínky žalobce splňuje a dokládal následující dokumenty:

- 1) Dle Informativního osobního listu důchodového pojištění byl žalobce zaměstnán od 24. 10. 1972 do 1. 6. 2005. Tím je samozřejmě podmínka odpracování nejméně

25 roků splněna a i překročena. Žalobce se narodil dne 30. 9. 1956 a splňuje tedy i podmínku dosažení 56 roků věku.

- 2) Příkládá potvrzení koncernového podniku Rosické uhelné doly Zbýšov u Brna, které potvrzují, že k 30. 6. 1989 žalobce odpracoval ve výše zmíněné organizaci 15 roků. Potvrzení je ze dne 8. 10. 1990. Ve výše zmíněné organizaci byl žalobce zaměstnán do 31. 7. 2002. Od poloviny 90-tých let probíhaly ve firmě neustálé změny, o kterých pracovníky nikdo nikdy neinformoval, bylo jim řečeno, že stále patří pod Rosické uhelné doly. Po celou dobu žalobce pracoval v podzemí při razičských pracích, vykonával naprosto stejnou práci jako do doby 30. 9. 1990 a zcela nesporně se tedy jednalo o práci v I. kategorii. Z jakého důvodu není tato doba vedena u ČSSZ jako práce v I. kategorii žalobci není známo, ale může svědeckými výpověďmi jeho bývalých spolupracovníků prokázat, že prováděli naprosto stejnou činnost jako do 30. 9. 1990. V červenci roku 1992 dostali od Rosických uhelných dolů výpověď, ale bez jakékoliv přestávky byli převedeni k firmě ..., kde prováděli opět stejné práce pod povrchem. Od této firmy obdržel Evidenční list důchodového pojištění, kde je jednoznačně uvedeno, že se jedná o práci v kategorii I. A. U této firmy byl zaměstnán do 5. 9. 1993, kdy se po zranění jeho zdravotní stav tak zhoršil, že mu byl přiznán invalidní důchod. Žalobce je tedy přesvědčen, že splnil i podmínku zaměstnání v I. kategorii ke dni 31. 12. 1992.
- 3) Počet směn dle výpočtu ČSSZ činil po koeficientu 0,6 nejméně 3.723, nepočítaje sobotní směny, tzv. Štrougalovi. I v této části splňuje všechny podmínky pro přiznání důchodu. Domáhal se tedy toho, aby rozhodnutí, které napadá žalobou, bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě ze 7. 3. 2013 žalovaná uvedla, že podle dokladů, které má žalovaná k dispozici, získal žalobce v I. AA pracovní kategorii dobu od 4. 3. 1975 do 30. 4. 1988 a od 1. 6. 1988 do 30. 9. 1990 v I. kategorii. V osobním listu důchodového pojištění ze dne 30. 3. 2012 vykazala chybně v I. pracovní kategorii i dobu od 1. 5. 1988 do 31. 5. 1988, která měla být vykazána v II. pracovní kategorii. Od 1. 10. 1990 do přiznání invalidního důchodu 6. 9. 1993 jeho zaměstnání započítala podle evidenčního listu v III. pracovní kategorii. V této kategorii mu byla doba od 1. 10. 1990 do 5. 9. 1993 hodnocena i pro nárok na plný invalidní důchod. Je s podivem, že žalobce nikdy nenamítal chybné vykazání pracovní kategorie v uvedeném období, ačkoliv tato skutečnost by měla vliv na výši jeho důchodu. Nezávisle na tom však žalovaná posoudí jeho nárok na starobní důchod, pokud v soudním řízení věrohodně prokáže, že vykonával práce zařazené do I. pracovní kategorie až do 5. 9. 1993. Pro případ, že žalobce uvedenou skutečnost neprokáže, žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby, neboť napadené rozhodnutí je v souladu s platnými právními předpisy.

Žalobce na vyjádření žalované reagoval, když uvedl, že doba od 1. 5. 1988 do 31. 5. 1988 je dle osobního listu důchodového pojištění naprosto správně uvedena v pracovní kategorii I. Žalobce tedy neměl žádný důvod vznést námitku na chybné vykazání pracovní kategorie. Žalovaná však dle žalobce spravuje osobní listy důchodového pojištění velmi nedbale. V jeho důchodovém listu je uvedena doba 1. 8. 1992 – 31. 12. 1992 jako doba bez uvedení kategorie, což zřejmě dle ČSSZ znamená pracovní kategorii III. Žalobce však v příloze příkládá Evidenční list důchodového zabezpečení vystavený jeho zaměstnavatelem, firmou, ve které je naprosto jednoznačně uvedeno, že se jednalo o pracovní kategorii I. A.

Naprosto stejná situace platí i pro období od 1. 10. 1990 do 31. 7. 1992. V této době pracoval na naprosto stejném pracovišti jako už u výše zmíněné firmy V době od 1. 10. 1990 od 31. 7. 1992 byl zaměstnancem Rosických uhelných dolů a na naprosto stejném pracovišti pokračoval i u firmy Z pohledu žalobce došlo pouze ke změně názvu společnosti, ale v žádném případě ke změně pracovního zařazení. Tuto skutečnost je schopen doložit výpověďmi jeho spolupracovníků.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na 4. 12. 2013, kde žalobce k věci uvedl, že v Rosických uhelných dolech, přímo v těchto dolech v podzemí pracoval od 4. 3. 1975 do 1. 4. 1988 jako horník a poté ho Rosické uhelné doly převedly na razičské práce do Brna, kde prováděl razičské práce v brněnském podzemí. Vykonával tedy stejnou práci jako předtím v dolech ve Zbýšově pod Rosickými uhelnými doly. V obou těchto případech tedy šlo o razičské práce. U Rosických uhelných dolů pracoval do 31. 7. 1992, kdy stále vykonával, jak uvedl, razičské práce a od 1. 8. 1992 začal pracovat u firmy ... Tehdy se totiž Rosické uhelné doly rozdělily na několik menších firem, jedna z nich byla firma ... a do té žalobce přešel. Když přešel do firmy..., byl zařazen do prachovické cementárny, kde pracovníci razili ekologickou štolu pod cementárnou. Dělal tedy opět razičské práce v podzemí a tyto vykonával až do počátku prosince 1992, kdy při cestě do zaměstnání při nehodě utrpěl smrtelný úraz, takže od počátku prosince 1992 byl v pracovní neschopnosti a poté od června 1993 v invalidním důchodě. Předložil k nahlédnutí rozhodnutí ČSSZ vydané 28. 12. 1993, z něhož vyplynulo, že žalobci se přiznává od 6. 9. 1993 invalidní důchod podle § 29 zákona č. 100/1988 Sb. V odůvodnění rozhodnutí je mimo jiné uvedeno, že žalobce má odpracováno 15 roků v I. pracovní kategorii. Žalobce také předložil evidenční list důchodového zabezpečení z roku 1992 a v něm je uvedeno, že má v tomto roce odpracováno 81 dnů v I. A kategorii a pod tím je podepsána jak účetní organizace, tak podpis pracovníka a dále je již rukou dopsáno 153 dnů III. kategorií.

K tomu žalobce uvedl, že si nedovede vysvětlit, proč je v roce 1992 uvedeno 153 dnů v III. pracovní kategorii a proč pod tímto není již žádný podpis účetní. Po celou dobu v roce 1992 totiž, až do úrazu v prosinci toho roku, prováděl, po celou dobu naprosto stejné práce, a to práce razičské pod prachovickou cementárnou. Tyto práce vykonával např. se spolupracovníkem S. K.

U tohoto jednání soud provedl výslech dvou svědků, které žalobce navrhl, a to S. K. a M. T.

Svědék K. (narozený roku ...) uvedl, že s žalobcem pracoval řadu let, a to nejprve v Rosických uhelných dolech, kde pracovali ve Zbýšově a potom byli přeřazeni na razičské práce do Brna a nakonec pracovali společně několik měsíců v roce 1992 u firmy ... a to v Čechách, v Prachovicích, kde prováděli stejné práce jako v Brně, a to razičské práce pod prachovickou cementárnou. Po celou tuto dobu svědek vždy pracoval společně s žalobcem, a to až do jeho úrazu v prosinci 1992, kdy žalobce utrpěl úraz, když jeli společně autem do práce. Po celou dobu, kdy společně pracovali u firmy ...v prachovické cementárně, oba dva dělali stejnou práci, tedy razičské práce pod cementárnou. Svědek sám je již ve starobním důchodu, neví jak mu byla počítána doba, kdy pracoval u firmy .. neví v jaké kategorii, myslí si však, že v I. U firmy ...společně pracovali 4 nebo 5 měsíců, svědkovi byl starobní důchod přiznán v jeho 50-ti letech, tj. v roce 1999.

Svědék T. (narozený .) uvedl, že žalobce zná už z Rosických uhelných dolů, kdy oba pracovali ve Zbýšově a potom byli přearženi v rámci tohoto podniku na práce do Brna, kde svědek pracoval na technické údržbě a žalobce prováděl podpovrchové práce. Naposledy se pracovně s žalobcem setkával, když tento pracoval v Brně v podzemí, což bylo do roku 1992. Svědek sám pracoval v dolech, tedy pod povrchem, do roku 1986, kdy z důvodu nemoci z povolání byl přearžen na jinou práci, pak zajišťoval pro horníky různý materiál, pomůcky apod., takže s nimi denně přišel do styku. V Brně pak vykonával práci technické údržby, a pokud jde o žalobce, nesetkával se s ním pracovně sice denně, ale ví, že když na stavbu, kde žalobce pracoval, přišel, dělal tento v podpovrchových pracích, tedy v podzemí. Svědek sám do starobního důchodu šel v 50-ti letech.

Soud pak nařídil ve věci další jednání, u kterého byl vyslechnut svědek J. V., který uvedl, že v roce 1992 byl vlastníkem malé firmy ..., jejíž činností byla rekonstrukce kanalizačních stoh a ražby kanalizací v podzemí. Pracovní činnost firmy v tomto roce spočívala zejména v ražbě v prachovické cementárně. Tam se razila pod hlavní budovou a ve skále štola pro kanalizaci. Žalobce byl u svědka v té době zaměstnaný, myslí si, že asi od července do doby, než se mu stala havárie a prakticky v té době činnost firmy skončila. Firma měla totiž asi 7 zaměstnanců, z toho se tři zranili a zbývajících pracovníci by už nemohli tuto činnost provádět. Žalobce tehdy pracoval jako razič, jednalo se vysloveně o podpovrchovou činnost. S žalobcem v prachovické cementárně pracoval i pan S. K., který pracoval také jako razič. Svědek pak dále uvedl, že s žalobcem pracoval dříve v Rosických uhelných dolech, potom v Brně, kde se prováděly také razičské práce pod povrchem a stejné razičské práce se prováděly i v prachovické cementárně. Co žalobce svědek znal a pracoval s ním, vždy pracoval jako razič pod povrchem. Dále pak na dotaz soudu svědek uvedl, že neví, proč práce u firmy ... byly žalobci i panu K. v Evidenčním listu důchodového zabezpečení zaznamenány jako práce v III. pracovní kategorii. Pokud jde o práce v prachovické cementárně, skutečně se jednalo o práce razičské, pod povrchem. Práce, které vykonával žalobce u firmy svědka v prachovické cementárně, byly práce, které měly být zařazeny do I. kategorie. Proč v evidenčním listu I. kategorie není uvedena, neví, myslí si, že je to proto, že v tomto směru došlo k opomenutí. Dle svědka podklady tehdy zpracovávala účetní Ing. Jedličky, pro kterého firma ... v prachovické cementárně práce vykonávala. Možná k tomu došlo proto, že po havárii, kterou žalobce měl a kde se zranili ještě další dva pracovníci, s firmou... Ing. J. ukončil pracovní činnosti, takže firma ...prakticky skončila. Skutečně žalobce vykonával v té době práce v I. pracovní kategorii. Jednalo se o I. pracovní kategorii, nikoliv o I. A pracovní kategorii.

Pokud jde o přezkoumávané rozhodnutí napadené žalobou, a to rozhodnutí z 2. 10. 2012, je to rozhodnutí, kterým ČSSZ zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ z 12. 4. 2012.

ČSSZ v rozhodnutí uvedla mimo jiné, že dle § 28 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.

Podle § 29 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně

- a) 25 let a dosáhl alespoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod (dále jen „důchodový věk“ před rokem 2010,
- b) 26 let a dosáhl důchodového věku v roce 2010,
- c) 27 let a dosáhl důchodového věku v roce 2011,
- d) 28 let a dosáhl důchodového věku v roce 2012,
- e) 29 let a dosáhl důchodového věku v roce 2013,
- f) 30 let a dosáhl důchodového věku v roce 2014,
- g) 31 let a dosáhl důchodového věku v roce 2015,
- h) 32 let a dosáhl důchodového věku v roce 2016,
- i) 33 let a dosáhl důchodového věku v roce 2017,
- j) 34 let a dosáhl důchodového věku v roce 2018,
- k) 35 let a dosáhl důchodového věku v roce 2018.

Důchodový věk účastníka řízení stanovený v § 32 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů činí 63 let a 6 měsíců, kterého účastník řízení dosáhne dne 3. 3. 2020.

Ve smyslu § 74 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, má pojištěnec nárok na snížení věkové hranice na 55 let pro vznik nároku na starobní důchod podle českých právních předpisů platných před 1. 1. 1996, pokud splní podmínky, kterými jsou:

- zaměstnání před 1. 1. 1993 v preferované kategorii,
- zaměstnání v I. AA trvalo nejméně 15 let,
- celkově pojištěnec získal nejméně 25 let zaměstnání.

Nároky osob zaměstnaných v I. pracovní kategorii na starobní důchod jsou dále uvedeny v § 174 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění platném do 31. 12. 1995. Nárok na tento snížený důchodový věk je podmíněn splněním dvou podmínek, a to získání alespoň 25 let zaměstnání a trvání zaměstnání v preferovaných kategoriích ke dni 31. 12. 1992.

Dále k námitkám účastníka řízení ČSSZ uvedla Nařízení vlády č. 363/2009 Sb., o stanovení důchodového věku starobních důchodu některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993, ve znění pozdějších předpisů se vztahuje na pojištěnce, kteří splnili následující podmínku; a to před 1. 1. 1993 a v období od 1. 1. 1993 – 31. 12. 2008 vykonávali zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech. Jedná se o výkon zaměstnání zařazeného podle předpisů účinných před 1. 1. 1993 do I. AA pracovní kategorie, které zakládá nárok na starobní důchod při dosažení věku alespoň 55 let,

a které je uvedeno v § 14 odst. 2 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31. 12. 1995.

Podle § 1 se Nařízení vlády č. 363/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů vztahuje na osoby, které

- a) vykonávaly před 1. lednem 1993 zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech, které bylo podle předpisů účinných před tímto dnem zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku alespoň 55 let (dále jen „zaměstnání v hornictví“),
- b) odpracovaly před 1. lednem 2009 v zaměstnání v hornictví celkem alespoň 3300 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 2200 směn, nebo pokud výkon zaměstnání v hornictví skončili z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice, odpracovali před 1. lednem 2009 v zaměstnání v hornictví celkem alespoň 3081 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 1981 směn. Počet těchto odpracovaných směn za dobu před 1. lednem 1993 se zjistí tak, že počet kalendářních dnů zaměstnání v hornictví se vynásobí koeficientem 0.6 a zaokrouhlí směrem nahoru; za dobu po 31. 12. 1992 se za odpracovanou směnu považuje každá směna, v níž osoba uvedena v písm. a) po převážnou část vykonávala podle potvrzení vydaného podle § 4 zaměstnání v hornictví, a
- c) nesplnily podmínky uvedené v zákoně č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném ke dni 31. 12. 1995, pro stanovení důchodového věku 55 let.

Podle § 2 Nařízení vlády č. 303/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se u osob uvedených v § 1, které

- a) nesplnily podmínky pro stanovení důchodového věku podle § 174 zák. č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném ke dni 31. 12. 1995, se důchodový věk stanoví tak, že od důchodového věku stanoveného podle § 32 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni 1. 1. 2010, se odečte 5 let.

Důchodový věk pojištěnců, kteří nesplnili podmínky pro stanovení důchodového věku podle § 174 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31. 12. 1995 se odečte 5 let. Podmínkou je, aby část doby zaměstnání v I. AA pracovní kategorii spadala do období před 1. 1. 1993, a část do období po 31. 12. 1992. Účastník řízení podle evidence, kterou má ČSSZ k dispozici, nepracoval v I. AA pracovní kategorii i po 1. 1. 1993. Na základě výše uvedeného ČSSZ konstatuje, že účastník řízení nesplnil nutnou podmínku, aby část období v I. AA pracovní kategorii spadala i do období po 31. 12. 1992. ČSSZ tedy shledala, že námitkám účastníka řízení nelze vyhovět.

V dávkovém spise žalobce se nachází žádost žalobce o přiznání starobního důchodu, tuto žádost žalobce podal 6. 3. 2012 (ČSSZ obdržela 13. 3. 2012), dle níž žalobce žádá

o přiznání starobního důchodu a v kolonce „datum přiznání“, uvedeno „od vzniku nároku“. V této žádosti pak uvedeno, že žadatel žádá o přiznání starobního důchodu s ohledem na dobu odpracovanou v preferované kategorii a s ohledem na to, že toto zaměstnání musel ukončit ze zdravotních důvodů. Jako důkaz předložil lékařský posudek z 6. 11. 1990.

V dávkovém spise se pak nachází osobní list důchodového pojištění ze 3. 4. 2012, kde je uvedena doba v I. AA kategorie, práce v hlubinných dolech od 4. 3. 1975 do 30. 4. 1988, dále je uvedena doba v I. pracovní kategorii od 1. 5. 1988 do 31. 5. 1988 a dále pak od 1. 6. 1988 do 31. 12. 1988, od 1. 1. 1989 do 31. 12. 1989 a od 1. 1. 1990 do 30. 9. 1990 a dále již je uvedeno až do 5. 9. 1993 doba zaměstnání v kategorii III. a od 6. 9. 1993 pobírání invalidního důchodu.

Žalobce pak předložil potvrzení Rosických uhelných dolů z 8. 10. 1990, kde je uvedeno, že jmenovaný pracoval v Rosických uhelných dolech, koncernový podnik Zbýšov u Brna a k 30. 6. 1989 dosáhl zápočet 15- let v preferované kategorii, dále pak měl soud k dispozici Evidenční list důchodového zabezpečení za rok 1992, s razítkem firmy „J. V., ...“, kde bylo zaznamenáno, že v roce 1992 žalobce odpracoval 81 dnů v I. A kategorii a 153 dnů v III. pracovní kategorii.

Podle § 74 zákona č. 155/1995 Sb., nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. lednem 1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo v I. (II.) kategorii funkcí, zůstávají zachovány do 31. 12. 2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk. Podle § 174 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném k 31. 12. 1995, odst. 1, občan, který vykonával před 1. 1. 1993 zaměstnání I. pracovní kategorie, popřípadě službu I. nebo II. kategorie funkcí, má po 31. 12. 1992 nárok na starobní důchod též, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku alespoň

- a) 56 let, byl-li zaměstnán nejméně 14 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 9,5 roků, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 19 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) nebo 19 roků ve službě I. kategorie funkcí.

Podle § 14 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, účinnému k 31. 12. 1995, do I. pracovní kategorie jsou zařazena zaměstnání, v níž se vykonávají soustavně a v průběhu kalendářního měsíce převážně práce rizikové, při kterých dochází k častým a trvalým poruchám zdraví pracujících působením škodlivých fyzikálních a chemických vlivů, a to

- a) zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech,
- b) ostatní zaměstnání v hornictví vykonávaná v podzemí v hlubinných dolech,
- c) zaměstnání v podzemí, při provádění podzemních staveb hornickým způsobem.

Pokud jde o žalobce, v daném případě bylo zjištěno z jeho výpovědi z výpovědí všech slyšených svědků u soudu, osobního listu důchodového pojištění, že žalobce dosáhl věku 56 let 3. 9. 2012. Dále bylo zjištěno, že k tomuto datu byl zaměstnán nejméně 25 roků a dále vzal soud za prokázáno, že vykonával před 1. 1. 1993 zaměstnání v I. pracovní kategorii.

Nicméně nesplnil podmínku uvedenou v § 174 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb., účinné k 31. 12. 1995 Sb., a to, že by byl zaměstnán nejméně 14 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), nebo 19 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h).

Z osobního listu důchodového pojištění založeného v dávkovém spise, ale i z toho, co sdělil samotný žalobce, vyplynulo, že tento byl zaměstnán v hlubinných dolech jako razič tedy v I. AA pracovní kategorii od 4. 3. 1975 do 30. 4. 1988, když poté byl nadále zaměstnancem Rosických uhelných dolů a pracoval jako razič v podzemí v Brně, tedy nikoliv již v hlubinných dolech. Z toho je zcela evidentní, že při dosažení věku 56 let nebyl zaměstnán nejméně 14 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném k 31. 12. 1995 (byl zaměstnán takto 13 let).

Z výpovědi žalobce, a všech slyšených svědků vzal soud za prokázané, že poté, kdy žalobce přestal být zaměstnán v hlubinných dolech, pracoval nejprve jako razič v podzemí v Brně, tedy vykonával práce uvedené v § 14 odst. 2 písm. c) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném k 31. 12. 1995 a poté stejné razičské práce, tedy stejně dle § 14 odst. 2 písm. c) v prachovické cementárně, tedy po zbývající dobu, kdy již nepracoval jako razič v hlubinných dolech, vykonával zaměstnání v podzemí, při provádění podzemních staveb hornickým způsobem, tedy pracoval v I. pracovní kategorii, a to až do doby, kdy mu bylo od 6. 9. 1993 přiznán invalidní důchod.

Nesplnil však ani v tomto případě tedy od 3. 4. 1975 do 5. 9. 1993 k dosažení věku 56 let 19 let v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. c) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném k 31. 12. 1995 Sb.

Soud tedy uzavírá, že se podařilo prokázat, že žalobce vykonával práce v I. pracovní kategorii až do přiznání plného invalidního důchodu v roce 1993, tedy že není pravdivé tvrzení, že by žalobce od 1. 10. 1990 do 5. 9. 1993 vykonával práce ve III. pracovní kategorii. V tomto směru bylo jednoznačně prokázáno, že vykonával práce I. pracovní kategorie, přičemž toto soud bez pochyby zjistil z výpovědi všech slyšených svědků. Přesto však žalobce nesplnil zákonné podmínky při dosažení věku 56 let pro přiznání tzv. „hornického důchodu“.

Tyto podmínky nesplnil ani dle Nařízení vlády č. 363/2009 Sb., o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993.

V rozhodnutí ČSSZ ze dne 2. 10. 2012 žalovaná citovala toto nařízení a soud uvádí, že se ztotožňuje se stanoviskem žalované, že podmínkou je, aby část doby zaměstnání v I. AA pracovní kategorie spadala do období před 1. 1. 1993 a část do období po 31. 12. 1992, přičemž žalobce pracoval v I. AA pracovní kategorii pouze do 30. 4. 1988.

Krajský soud tedy uzavírá, že se sice podařilo prokázat, že i po 30. 4. 1988 až do 5. 9. 1993 žalobce pracoval v I. pracovní kategorii (nikoliv v I. AA pracovní kategorii), nicméně zákonné podmínky pro přiznání tzv. „hornického důchodu“ ve věku 56 let nesplnil a proto soud žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.

Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. února 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyní

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová